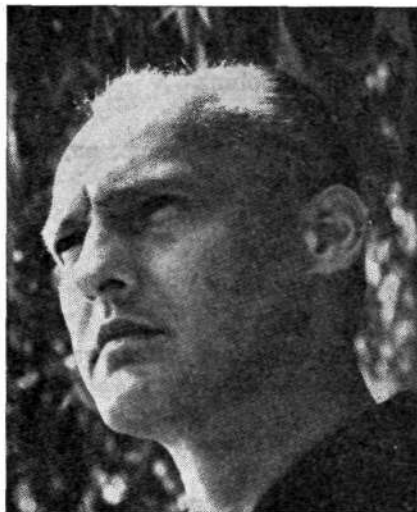

**Ivan
Minatti**
(1924)

*Dve pesmi — dva svetova.
Vmes skoraj trideset let. Angažira-
nost nič manjša kot pred desetletji.*

Kaj se je torej spremenilo?

*Čas? Ljudje? Oboje? Dela čas
ljudi in ljudje čas? Ali eden drugega?*

*Če je tako, naj velja angažiranje
odpravljanju vsega, kar maliči člo-
veka zaradi časa ali narobe. Vemo,
kakšen je človek po dobrem in po
slabem. Iz majhnega capinstva obi-
čajno zrastejo velika lopovstva. In*

*vemo, kako krvava je zgodovina. Jaz pa sem za lepega, vrednega človeka,
kakršnega so si zamišljali velikani človeške misli in srca. Ne samo tisti znani,
s peresom v roki, tudi (ali predysem) tisti velikani odrekovanja in požrtvoval-
nosti z raskavo dlanjo in neznanega imena, v ječah, s puško v dlaneh.*

Kako gospodarimo z njihovo dediščino?

*Sem za angažiranost, ki razvija in gradi v smeri bogatejše in večje
človečnosti.*

NE MISLI VEČ NAME,

NA NAS

Pod noč

ko zvezde sijo preko koč
in veter otožno nad nami šušti,
te vidim:

Vidim tvoje bele lase.

Vsaka teh nitk

je prečuta noč,

ko si zagrebla obraz med roke.

Vidim žalostne gube okrog tvojih oči.

Iz vsake teh gub

žari obup

in kriči:

— Ali moj sin še živi? —

Vidim tvoj blede obraz.

Taki smo si mi sred prsti,

ki smo vso svojo kri

dali po kapljah zasé in za vas.

Vidim tvoje bele lase
in žalostne gube krog tvojih oči,
vidim tvoj blede obraz.

O mama, ne misli več name, na nas.
Mi smo seme za boljši čas,
mi vsi smo zrnje za boljši kruh.
Iz naših razbitih kosti
že rase pšenični klas.

O mama, ne misli več name, na nas!

SEMENJ *Vse je na svojem mestu
v predalčkih
kot v dosjeju ali v slovarju
po okusu in pameti sejmarja
toda kdo more kaj za to
kdo more kaj
Velike mogočne besedice
v oblekicah navdušenja
čisto take kot zaresne
pa besede v čipkah
sladke s poklončki
spreminjajočih
se barv in pomenov
praktične za vsako priložnost
pa besede v škornjih in opasaču
pa v talarju kot V imenu ...
ali Razidite se ...
narahlo zataknjene v nožnici
in vselej budne
vse so na svojem mestu
V predalčkih tudi take
samo bolj zadaj
sramežljive in brez cene kot
resnica, poštenost
ali kar je še takega davno
pozabljenega pokončnega
in dedno obremenjenega
po materi in matere materi*

*Vse je na svojem mestu
po uvidevnosti sejmarja
stari mrtvaki
samo da bolj zadaj
varno spravljene v muzeju
trikrat zabiti
z žeblji preteklosti
živi mrtvaki v sedlih
za konjsko glavo višji
od mrtvaških pešakov vedno spredaj
vedno spredaj za konjsko dolžino
in vselej v sedlih
vse je na svojem mestu
in strašno žalostno
stojnica upanja in neizpolnjenega
manifest genijev
in šarlatanov
zanesenjakov
in samomorilcev
ples lutk
ples nasmejanih mask
z neresničnimi obrazi
vsakdanjosti
vse je na svojem mestu
in strašno strašno žalostno
kot svetniki v pratiki*